

**Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf. 31.252/2020/7.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság dr. Bárkányi Gábor pártfogó ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (...) felperesnek a dr. Kondorosi Mátyás ügyvéd (...) által képviselt **alperes neve**. (...) alperessel szemben munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben igényelt sérelemdíj tárgyában a Fővárosi Törvényszék 12.M.70.056/2020/11. számú ítéletével szemben a felperes által 13. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperesi pártfogó ügyvéd díját a felperes viseli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

A 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és annak indokai

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. június 30. napján hozott 12.M.70.056/2020/11. számú ítéletével elutasította a felperes keresetét, melyben a jogviszonya megszűnésével összefüggésben 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2008. április 1-jétől állt munkaviszonyban az alperessel anyagvizsgáló munkakörben. Az alperes 2017. április 30-án felmondással szüntette meg a felperes munkaviszonyát. A felmondás indokolása szerint a munkaviszony megszüntetését a munkakörök átszervezése tette szükségessé, amelynek következtében az alperes nem tudott a továbbiakban munkát biztosítani a felperesnek.
- [3] A munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben indított perben a felek 52.M.437/2018/3. számon egyezségezt kötöttek, melyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság végzésével jóváhagyott. Az egyezségezt jóváhagyó bírósági végzés fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. Az egyezséggel az alperes vállalta, hogy jövedelempótló kártérítés címén 152.500 forintot megfizet a felperesnek. A felek ezzel a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggő jogvitát lezártak tekintették rögzítve, hogy egymással szemben további igényük nincs.

- [4] Az elsőfokú bíróság mindezen előzményekre figyelemmel értékelte a felperes 2019. június 24-én előterjesztett keresetét, melyben a munkaviszonya jogellenes megszüntetése okán 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [5] Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. §, 4. §, 183. § (5)-(6) bekezdése, 203. § (2) bekezdése alapján kifejtette, a felperes keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésére hivatkozott, azonban többszöri bírói felhívás ellenére sem határozta meg, hogy milyen jogcímen, milyen tényállás alapján, mely személyiségi joga megsértésére alapítva terjesztett elő sérelemdíj iránti igényt. Az elsőfokú bíróság ezért a rendelkezésre álló adatok alapján bírálta el a keresetet.
- [6] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 177. §-a alapján alkalmazandó, a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi. V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:519. §-a alapján a következőket állapította meg. A felek a bíróság által jóváhagyott egyezségükben a jogviszony megszüntetésével összefüggésben elszámoltak egymással azzal, hogy további követelésük nincs. Az egyezségben az annak megkötéséig felmerült kárigényt rendezték. Ezért a felperes érvényesíthetett további kárigényt a munkaviszonya jogellenes megszüntetésével összefüggésben, amennyiben a kár, a sérelem az egyezségkötést követően következett be.
- [7] A felperes azonban nem terjesztett elő egyértelmű, határozott keresetet, mert a jövőben bekövetkező kárára hivatkozott, ami egy későbbiekben megállapítandó nyugellátása összegében nyilvánulhat meg. A felperesnek a jogviszony megszüntetésével összefüggésben sérülhetett valamely személyiségi joga. Azonban ezzel kapcsolatban szükséges lett volna a keresetét egyértelműen, határozottan módon, jogszabályhely, tényállítás és a megsértett személyiségi jog megjelölésével előterjeszteni.
- [8] A felperes következetesen sérelemdíj iránti igényt érvényesített jelen perben, ezért az elsőfokú bíróság kizárólag az ezzel összefüggő szabályok alapján vizsgálta a keresetet. Megállapította, hogy a felperes azt olyan mértékben hiányosan terjesztette elő, hogy az alapján nem volt lehetőség a felperest ért sérelmek érdemi vizsgálatára. A Ptk.2:52. §-a alapján figyelemmel volt arra is, hogy önmagában a munkaviszony jogellenes megszüntetése nem jelenti a személyiségi jogok megsértését.

A felperes fellebbezése

- [9] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a keresetnek helyt adó érdemi döntés meghozatalát kérte.
- [10] Az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait fenntartva kifejtette, hogy követelését a munkavégzéssel összefüggésben okozott kár, illetve személyiségi jogsértés miatt az Mt. 166. §-ára és a Ptk. 2:52. §-ára alapította. Előadta, hogy az alperes előzmény nélkül, váratlanul szüntette meg egyoldalú felmondással a munkaviszonyát és a felmondásban hivatkozott átszervezés nem valósult meg. Ez számára később vált világossá, amikor megtudta, hogy az alperes ugyanabban a munkakörben más személyt alkalmaz. Fellebbezésében okirati bizonyítékokra hivatkozott, melyek érvelése szerint alátámasztották az alperes károkozását. Eszerint 2017. és 2018-ban olyan vizsgálati jegyzőkönyvek, mérési lapok és fuvarokmányok készültek, amelyek a felperes hamisított aláírását tartalmazták. Érvelése szerint ezzel sérültek a személyiségi jogai, ugyanakkor ezen okmányok „teljesítéséért” munkabér illette volna meg, melyet az alperes nem fizetett ki. Álláspontja szerint a becsatolt

iratokból egyértelmű, hogy a munkaviszonyával összefüggésben kár érte. Ezen kívül az alperes azzal is megsértette a személyiségi jogait, hogy valótlan indokkal szüntette meg a munkaviszonyát.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

- [11] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, a tényállás helyes megállapítására, a releváns jogszabályok helyes alkalmazására és az azokból levont helytálló jogi következtetésekre figyelemmel.
- [12] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helyesen értékelte azt, hogy a felperes keresete hiányos volt, konkrét tényállításokat nem tartalmazott. A felperes az elsőfokú eljárás során azt sem jelölte meg, az állítása szerint valótlan indokolást tartalmazó felmondás, mely személyiségi jogát sértette.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

A felperes fellebbezése nem alapos.

- [13] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az irányadó jogszabályok alkalmazásával és azok helyes értelmezésével megfelelő jogi következtetések levonásával jogszerű döntést hozott.
- [14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában helytállóan fejtette ki, hogy a felperes - kioktatás ellenére - nem jelölte meg valamely konkrét személyiségi joga megsértését és azt sem, hogy milyen alperesi magatartás okán érte jogsérelem, ezért a keresetét annak hiányos tartalma szerint kellett elbírálni. Helytállóan vizsgálta az elsőfokú bíróság a felek közötti korábbi perben megkötött egyezség jelentőségét is, mivel abban egyértelműen akként rendelkeztek, hogy a jogviszony megszüntetésével összefüggésben egymással szemben további igényük nincs. A felperesnek tehát az egyezség tartalmára figyelemmel kellett megjelölnie azt a kárt, vagy jogsértést, amely az egyezség megkötését követően valósult meg és megalapozta sérelemdíj megfizetését.
- [16] Helytállóan hivatkozott a Ptk. 2:52. §-a alapján arra is az elsőfokú bíróság, hogy önmagában a munkaviszony jogellenes megszüntetése nem jelenti valamely személyiségi jog megsértését, ezért egyértelmű tényelőadás és konkrét személyiségi jogsértés meghatározása hiányában a sérelemdíjjal összefüggő igény - pusztán erre hivatkozással - nem lehet alapos (BH2020.185).
- [17] A felperes fellebbezéséhez csatolt vizsgálati jegyzőkönyveket és azt az előadását, hogy emiatt érte jogsérelem a Pp. 373.§ (1) - (3) bekezdései alapján nem lehetett bizonyítékként értékelni a másodfokú eljárás során, mert azokra elkésetten és továbbra is konkrétumok mellőzésével hivatkozott.
- [18] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokaira tekintettel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

- [19] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a fellebbezési eljárásban a felperes teljes mértékben pervesztes lett. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának megtérítése érdekében a Pp. 101.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság erre figyelemmel rendelkezett annak viseléséről.
- [20] A felperes pervesztessége okán köteles az alperes által igényelt másodfokú perköltséget megtéríteni, melyről a másodfokú bíróság a Pp. 81. §, 83. §-a alapján rendelkezett, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával.
- [21] A felperest a Pp. 525. § (1) bekezdése alapján munkavállalói költségkedvezmény illette meg, melyre tekintettel mentesült a fellebbezési illeték megfizetése alól a Pp. 95. §, illetve 96. § (1) bekezdés b) pontja alapján.
- [22] A másodfokú bíróság a fellebbezést erre irányuló kérelem hiányában a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. november 24.

. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
előadó bíró

dr. Asbóth Balázs s.k.
bíró